

1 Sessió 1

2 @Moderador: Primerament, bona tarda. Vull donar-vos les gràcies per haver accedit a
participar d'aquest estudi.

3 Primerament, us tornaré a explicar tot el que hem vingut a fer i tot seguit farem una roda
de presentacions. I llavors procedirem al debat properament dit.

4 Jo soc Roger i estic finalitzant un màster de mitjans de comunicació i cultura. Com a

18 persona de diversitat funcional he decidit aprofitar el TFM per estudiar un tema que
m'interessa, la relació dels mitjans de comunicació amb la diversitat funcional.

M'interessa conèixer com veieu la imatge que ofereixen els mitjans de comunicació de la
19 diversitat funcional, la vostra opinió. Hi ha moltes investigacions sobre aquest tema,
però poques vegades es pregunta i s'escolta les persones directament afectades. I segur
que teniu moltes coses a dir.

5 Recordar-vos que aquesta sessió s'està gravant, disculpes per ser tan pesat, amb finalitats
acadèmiques i serà transcrita. En cap cas es farà difusió d'aquesta i tot el que es digui
aquí és anònim i confidencial. Jo no intervindrè massa, estic aquí en qualitat

20 d'observador i conductor. Aquí venim a expressar opinions i totes les opinions són
vàlides.

6 Jo parlaré en català perquè m'és més còmode i m'expreso millor cadascuna que parli amb
la llengua que vulgui. Jo us aconsello parlar amb la que us sigui més còmode.

7 Us agrairia que fèssiu l'esforç d'argumentar les vostres opinions

8 per tal que puguem entendre millor. Parleu respecte cap a les altres persones i respecte
els torns de paraula. Si us trepitgeu amb les intervencions, com que ho estem gravant, no
s'entendrà res i no podrem transcriure-ho.

9 Per últim, procureu no monopolitzar cap el tons de paraula perquè hem vingut totes a ser
escoltades i a parlar. Primerament passarem a la roda de presentacions.

10 Si ho voleu, us podeu canviar el nom. I llavors, podeu passar a dir el nom i la població.

11 Per exemple, jo soc Roger i soc de Figueres.

12 04:07

13 @Persona 4: Jo em dic Persona 4 i soc de Vilafant.

14 @Persona 3: Jo em dic Persona 3 i vinc de Girona.

15 @Persona 2: Jo soc la Persona 2 i soc de Figueres.

@Persona 1: La Persona 1 de Girona.

22 @Moderador: Moltes gràcies. Tenia apuntat que us recordaria una vegada més que
parléssiu amb respecte amb totes les persones, però bé, crec que ja està clar. Ja
respectem els tons de paraula. I llavors, passem directament al debat.

23 Com veieu la imatge que ofereixen de la diversitat funcional als mitjans de
comunicació? Quina és la vostra opinió?

@Persona 1: Jo em referia a persones amb discapacitat perquè em sento més còmode
amb aquesta terminologia. Jo crec que sempre surt la cadira a rodes. Això per començar.
Sembla que no existeixin les persones amb discapacitat que no vagin en cadira de rodes.
Jo crec que sempre sortim amb un missatge... no em surten les paraules correctes... de
pena o com de pacients, una imatge sanitària que no pas, una imatge positiva i
empoderada.

@Persona 2: Jo estic d'acord amb la Persona 1? Amb la Persona 1. Bueno, sortim poc.
No tenim gaire representació, però és veritat que potser no es veu, sobretot, les
minusvalies que no es veuen, que són moltes. No les tenim en compte mai. La cadira,
clar, te veuen i de seguida... mmm... Però les altres, trobo que... Tot i que ara, no sé..
veus moltes... no sé... Per exemple, hi han els súpèrs que tenen les hores de silenci pels
nens que tenen... nens o persones... clar són discapacitats que no veus, però... També és
veritat que a vegades dius què fa aquest nen perquè no acabes de... Crec que falta
educar-se, no? Molta educació i això, veure tot.

@Persona 3: Jo estic d'acord amb el que dieu. De fet, quan sents parlar de discapacitats
o diversitat funcional... als mitjans de comunicació és veritat que veus molt l'imatge de
la cadira de rodes. Jo tinc una discapacitat interna, no de mobilitat, i de vegades em costa

23 identificar-me una miqueta perquè... perquè... sí que tens unes limitacions i en canvi
30 veus aquelles imatges que sempre són les mateixes. Tot i que ara hem tingut darrerament
31 un exemple dels mitjans de comunicació bastant potent perquè ha sortit a tot arreu
32 aquest noi que ha fet la marató de Barcelona.

24 @Persona 2: Si, si.

25 @Persona 3: No anava amb cadira de rodes, però sí que tenia un problema de mobilitat
evident. I també...

26 @Persona 2: Molt visual.

27 @Persona 3: Molt visual estic d'acord.

28 @Persona 2: Molt visual. O sigui, ho transportem a la pena perquè ho veus.

@Persona 3: Sí, exacte, exacte...

34 @Persona 2: I la pena? Quina pena?

@Persona 3: Exacte.

40 @Persona 2: Jo és que no en tinc cap de pena.

41 @Persona 3: Aquesta pena.. te.. t'està col·locant en una situació com de feblesa, no?

42 Que tu no t'hi sents, però, hòstia, pobret, pobret. Escolta, cadascú té lo seu. Tu has passat
43 lo teu i jo lo meu, l'altre lo seu, i no cal haver passat discapacitat per haver-te fotut
problemes a la vida.

@Persona 4: Jo en fi. Recullo una mica el que dieu, aquesta imatge de pena. Però també
hi ha una imatge que ens solen donar dels mitjans de comunicació i sempre la trobem i
estem farts de trobar-la, no sé, al Facebook o... És aquesta mena de... que quan en alguna
persona amb discapacitat fa algo, es converteix com una mena de superheroï. Hi ha
aquesta perversió de la resiliència, de que som superheroï perquè jo què sé. Perquè,
com és el meu cas, per exemple, juguem a bàsquet, o perquè, com vas fer tu l'altre dia, fa
submarinisme (es dirigeix al moderador) i sembla que sigui una cosa increïble. Aquesta
imatge també a mi personalment em fa una mica de fàstic, perquè ens fa diferents i ens
mostra com a persones diferents. Jo crec una mica el que deieu... el tema de la tristesa
de, de, de que està malalt. Pobret, pobret, però també aquesta imatge que de seguida
siguem superheroï. Una cosa que l'altre dia, per exemple, veia al Facebook una nena
que li faltava una cama i que feia patinatge artístic amb un caminador
35 i bueno... la gent plorant... i no sé que... La nena el que està fent és divertir-se. I ja està,
sense més.

36 09:01

37 @Moderador: Si em permeteu, no? Tu, Persona 2, has apuntat un punt interessant... jo he
apuntat algunes coses que haurien de ser comentades: és la quantitat de representació.

38 En quant a nombre d'hores distingirem entre la quantitat i la qualitat o la forma. En quant
a quantitat, totes esteu d'acord o alguna cosa té a dir?

@Persona 1: L'IDESCAT marca, que les persones amb algun tipus de discapacitat més o
menys estan entre un 8 i un 10% a Catalunya. Unes 600.000, més o menys, i som 7
milions i pico de persones. No sortim un 10% de quota de pantalla, això és veritat, i
costa, i costa molt de trobar... Però no sé si la tele seria el mirall, perquè tampoc hi ha
gaires dones majors de 40 anys que siguin presentadores i que... No hi ha gaires persones
d'altres races que no siguin blanques. Vull dir... Costa molt de trencar un estereotip que
hi hagi a la tele. Per quota de pantalla, no. Fa molt de temps que no veig un presentador.
Fa molts anys hi havia un a TV2 que anava en cadira de rodes, o hi ha en Bob Pop que
ha fet algun programa i que té esclerosi, que ara ja va amb cadira de rodes elèctrica, i
crec que en Buenafuente... Va sortir un dia amb en Buenafuente i es va fer més o menys
famos, i ara té quota de pantalla, però no es veuen.

Com normalitzadora, a les sèries no hi ha una...

@Persona 2: Això!

@Persona 1: A Estats Units.

@Persona 2: La normalització...

- 44 @Persona 1: A Estats Units i això m'ho va fer una amiga meva, l'Ana Maria, que em va
 dir fixa't-hi que en totes les pel·lis, en totes les sèries, sempre hi ha un frame que marca
 algo de discapacitat. I, en realitat, ara s'ha convertit com un joc en mi,
- 45 a veure quan surt... o la plaça PMR (Plaça Mobilitat Reduïda), o el lavabo adaptat, o un
 per darrere que va amb croses, i aquí... allà si que ho tenen molt interioritzat, i aquí no.
- 46 @Persona 2: Sí, sí, jo crec que això.... Jo, per exemple, doncs amb tot me passa, no? Lo
 49 que veus amb quantitat, ho normalitzes. Llavors, clar, quan ho veus, com tothom, no?
 Clar, jo vaig a un gimnàs, per exemple, vaig amb cadira de rodes, però jo no la veig i ells
 tampoc. Perquè m'han normalitzat. O sigui, clar, llavors és això. A mi m'agrada veure-ho
 molt... per normalitzar, però no solament les minusvalies, tot. Perquè són coses que,
 educacionalment, potser no les tenim insertades, no?
- 50 @Persona 3: M'ha agradat això que has comentat a nivell de percentatges, que, que, clar,
 51 llavors la reflexió que has fet després de proposar el presentatge, no? Que la televisió,
 com a mitjà de consum, no és un mirall de com és la societat, no? Al final, bueno, quina
 intenció té cada mitjà de comunicació segons la seva línia de presentar-se, segons quina
 52 idea. I recollir el que tu has dit abans... d'aquesta idea de superació que utilitzen en
 53 l'imatge de discapacitat, de vegades, per... que sembla que li estiguin dient a aquella
 persona, normal, normal, em refereixo, sense cap discapacitat, que està al sofà i ha d'anar
 al gimnàs... i li estan dient quina excusa tens per anar-hi tu al gimnàs, mira aquesta nena
 sense un braç, com estàs, o sense una cama com està fent balet o el que sigui, no? I
 sembla que ho utilitzen més per això,
- 54 que no pas per dir, mira, si hi ha un 8% o un 10% de persones amb la diversitat o amb
 una discapacitat... Posem-ho en pantalla.
 @Persona 3: Darrerament, també, el tema de la diversitat sexual, la quota de percentatge
 de pantalles, jo no la conec, però, vaja, si ho mirés si m'estic convençut, opino que és
 molt superior...
 @Persona 2: Molt, molt, moltíssim.
 @Persona 3: ...al que s'està projectant al que realment hi ha a la societat, que n'hi ha,
 però, però...
 @Persona 2: I ho hem normalitzat, clar.
 @Persona 3: Sí, sí, sí, a base de... a base de posar-ho, posar-ho, posar-ho per sobre del
 que seria un mirall real a la societat. Opino, eh? Penso però no porto cap mena de
 números ni cap mena de...
 @Persona 4: Jo penso que, bueno, és veritat que no tenim gaire quota de pantalla, però
 deu ni dor... i més ara que quan s'apropen les eleccions... i aquestes coses apareixen més,
 no?, al costat d'un polític o alguna cosa d'aquestes. Però sí que és veritat que quan sortim
 la imatge que donem és la que parlàvem abans, no? O sortim perquè... Jo què sé, han
 desnonat a una persona, però no era una persona, era un discapacitat, i llavors és com
 55 una mena de drama molt més gran. O sortim perquè... jo què sé, perquè una persona ha
 56 fet això que deiem abans, que ha fet una maratón, no? No sortim pues com un
 presentador o com un tertulià o... o s'amaga, fins i tot, perquè jo recordo un presentador
 que hi havia a Telecinco fa uns anys d'esports, que tenia polio...
 @Persona 1: JJ Santos.
 @Persona 4: JJ exacte, eh? Aquest tio sortia sempre tapat, no se l'ha vist mai caminant i
 se l'ha vist sempre sentat... sempre tapat de cames cap avall, i aquest tio tenia una pòlio i
 57 portava una alça d'aquestes enormes, no? Vull dir que la imatge que, que... Jo crec que
 sí que sortim,
 potser no tota la cota de pantalla que tindriem que tenir, però és veritat que sí que sortim,
 58 però sempre surt aquest llandà, no?
 @Persona 1: Quan es va normalitzar més per exemple... Pulseres vermelles.
 59 @Persona 4: Per exemple.
 @Persona 1: És la superació, el drama, el que no li tallava, jo és que no el vaig veure i
 em va agafar una mica gran per veure Pulseres Vermelles, però el que no li tallaven una
 cama, li tallaven un dit del peu, que, hòstia, era tot, sempre superació, sempre

- 60 superació...Que és una realitat que passa... un percentatge de mainada, no? Però, hòstia,
amb Pulseres Vermelles no la veritat... amb la mainada amb discapacitat que... Que no
78 els veus, llavors. Com s'està integrant persones de diferents races a les sèries, fent en
79 accions normals, crec que no s'està ficant persones amb discapacitat en accions normals,
80 d'anar a treballar o d'anar a estudiar o d'anar a comprar el pa, o de fotre's una birra i ja
81 està.
- 61 @Persona 3: Això mateix, afegeixo, sense incidir en la seva discapacitat.
- 62 @Persona 1: Sí, sí, com si...
- 63 @Persona 3: Posar-lo , no perquè sigui discapacitat, sinó perquè és una persona i està
83 fent les seves coses, sense posar en valor o relleu la dificultat que té anar a comprar el
pa. No ho sé...
- 64 @Persona 1: Si, si, si...
- 65 @Persona 3: Estic d'acord amb això, però...
- 66 @Persona 4: No, mira, la meua dona que està farta de... Bueno, treballa en el món de la
discapacitat i treballa amb gent amb discapacitat. Encara quan mirem la tele i surt algú
84 en cadira de rodes, mira, surt algú en cadira de rodes. Hòstia, tu, precisament, que
85 portes... no? No sé, encara es sorprén i això és una cosa que no tindria de passar.
67 15:53
- 68 @Persona 1: Això passa, a mi el meu sogre, ara ja no... Perquè un dia va rebre una
bronca. Però ell deia: he vist un tio en cadira de rodes a Salt.
- 69 @Persona 2: Sí, sí, això és...
- 70 @Persona 1: El coneixes? Va donar la casualitat que era en Quim. Em va dir: així baixet,
amb barba i el coneixia. Però, però... no, és que no, no sé, no ens anem saludant com en
89 el Bronx: ei brother.
- 71 @Totes 1: (Totes parlen i riuen).
- 72 @Persona 2: Si no ens anem buscant, eh?
- 73 @Totes 1: (Parlen alhora i riuen)
- 74 @Persona 1: No, no, no, no, no, no. Dame más pistas. Però, aquesta percepció que a més
tots ens coneixem, que tothom, o som superbona gent o som superamargats, perquè
92 tenim discapacitat...
- 75 @Persona 4: Això també, el viatge aquest positiu de la nostra personalitat, de que som
bona gent, és veritat, eh? (Sarcasme).
- 76 @Persona 2: Et tornes bona gent... (Sarcasme).
- @Persona 4: I, no, jo ho conec molt bé, és que ha basat molt fill de puta també.
(Totes es trepitgen i riuen)
- @Persona 2: Sí, sí.
- @Persona 4: Gent molt maca... Però també...
- @Persona 1: Si era un fill de puta abans serà un fill de puta.
- @Persona 3: N'hi ha que s'ho mereixen (sarcasme).
- @Persona 2: És que som els mateixos, no? Jo sempre lluito amb això. A vegades me
diuen, ai Persona 2, però què t'ha passat? Dic que continuo sent la mateixa, eh?, que no
m'he tornat... Que tinc el mateix cap i les mateixes lluçades.
- @Persona 1: Sí, sí.
- @Persona 3: I tant.
- @Moderador: Aaaahhh....
- @Persona 2: Centre-ho en la comunicació, perquè si no...
- @Moderador: No, no, però està molt interessant. Però, heu tret un tema que tenia
apuntat per més tard. Us sentiu part d'un grup?
- @Persona 2: Jo no. (resposta immediata quasi tallant).
- @Moderador: No, ho sentiu identificades amb...?
- @Persona 2: Part d'un grup què vols dir? Part d'un grup que som diferents?
- @Moderador: No, us sentiu identificades amb altres persones que tenen diversitat
funcional, persones amb discapacitat...

93 @Persona 4: Som un col·lectiu. Som un col·lectiu. Jo ho visc així... Segurament la
 97 persona 1 i jo aquí tenim una opinió que està esbiaxadaa, perquè estem molt ficats dintre
 de l'associació a MIFAS i vivim molt el tema de discapacitat, tant des del punt de vista
 de la discapacitat com a tal, com des de l'altre punt de la barrera, lluitar pel discapacitat,
 aconseguir coses... Però jo sí que em sento part d'un col·lectiu.

94 @Persona 2: Si part d'un col·lectiu sí.

98 @Persona 4: Jo sé que si algun surto de festa, i vaig amb pantalons curts, i se'm veu el
 ferro. I em trobo a un altre nano ensenyant el ferro... aniré a parlar amb ell, segur, i
 tindrè aquesta connexió amb ell. Jo sí que em sento part d'un grup.

@Persona 2: Jo potser la connexió, sí. Jo me refereixo que no sempre estem junts. No
 solament estem en el col·lectiu. Jo tinc vida fora de... jo tinc vida. La tinc fora i dintre,
 com abans, vaja no m'ha canviat.

Jo també anava amb persones..., bueno clar, treballava a la sanitat, també tenia amics
 que tenien minusvalías.

@Persona 1: Jo et poso el mateix exemple de quan estàs a l'estranger i et trobes a un
 català. Òstia, sents parlar català et gires i: "d'on ets?"... i potser acabes fent una birra i
 després segueixes. Doncs amb una persona amb discapacitat, a mí, em passa, però per
 defecte professional. Perquè estem liats amb MIFAS i... Sempre acabes saludant: "D'on
 ets? D'on penges i de qui ets i de qui no ets! O quan vas por ahí i et trobes un català i li
 dius: "D'on sou? De Lleida. Ah, doncs nosaltres de Girona" i acabes prenent algo,

99 segurament, o acabes trobant-te amb més excursions i hi parles una mica, però no gaire
 res més.

@Moderador: També la pregunta anava molt més dirigida, a través de la empatia. Si
 veieu a una persona amb alguna discapacitat visible. Perquè invisible, segur que no
 podeu empatitzar! Si sentiú empatia, o això...

100 @Persona 4: Bueno, jo segurament sí que sento una mica d'empatia. Deia la Persona 2
 que ella es mou en diferents entorns... jo sí que em moc en diferents entorns, però el meu
 entorn està molt lligat a la discapacitat, no només estic a MIFAS, també estic en un club
 de bàsquet. Porto molts anys allà ficat, i tinc molta part del meu entorn, que son persones
 amb discapacitat.

101 Llavors sí que em sento identificat, de fet quan surts de marxa i et trobes a una persona
 amb cadires de rodes, sempre m'apropo, més que res, per veure si vol fitxar a l'equip de
 bàsquet. Però clar si té menys de 30 anys, per què clar, costa trobar a gent jove que
 vulgui jugar a bàsquet. Però sí que penso que passa per dificultats a la nostra amb temes
 de mobilitat, i coses d'aquestes.

@Persona 2: Compartim, és clar, empatitzes perquè comparteixes. La gent que no té una
 minusvalía no poden, encara que vulguin, no poden compartir, això, perquè potser ni ho
 entenen.

@Persona 3: Crec que és més una percepció que cadascú pot tenir a nivell personal per
 les vivències pròpies de la vida i això et dona una visió... L'altre dia, veia un nano
 ajudant a una noia marroquí, allà a Girona al parc de la Devesa, ajudant a pujar un cotxet
 amb un nen, perquè la dona es va emperrar en traspasar un prat i el final hi havia un
 terraplè que ella no era capaç de pujar. No tenia cap mena de discapacitat, aquella noia,
 però no era capaç. I una persona va passar per allà, i ella va fer com: "Té, té" I van
 agafar el cotxet i llavors el van pujar, pues aquesta persona es va trobar en aquesta
 situació, alguna vegada, o, va empatitzar amb aquesta situació. Penso que si tens aquesta

- 103 vivència personal pots empatitzar més fàcilment amb el col·lectiu. Jo, a nivell de
col·lectiu, fins que no em donen el carnet jo no me'n dono compte. Jo ara veig els
mitjans...la imatge que dèiem al principi de la cadira de rodes i dic bueno...
- 104 @Persona 1: Però tu no et sents identificat amb la cadira de rodes.
- 105 @Persona 3: Clar. Penses un discapacitat amb una cadira de rodes, és clar, però a mi, em
110 costa entrar-hi, em costa, però és també un treball personal que vas veient. I dius:
111 "Bueno, jo no tinc això, però tinc això altre..."
- 106 @Persona 1: Però això passa amb la gent que va amb dos crosses, és més complicat. Jo
me'n recordo anar amb gent amb crosses, i a més si eren amputats encara era més
complicat. Que ells caminaven, hi havia gent que caminava que tenia molt poc equilibri,
que li costava molt, i a mi deixar-me passar, l a penya, i obrint-me portes, i ells que
112 anaven arrossegant-se com podien, la gent els deixava com de costat...
- 107 Quan ens passava això te n'aprofites, però és més fotut per a en Javi d'aguantar de peu,
una hora i mitja, allà, que algú amb el monyó i tal... que pas nosaltres.
Clar, que si estic assentat, estic assentat, m'és igual estar ho ara que d'aquí un ahora,
estaré assentat igual.
- @Persona 1: En canvi amb en Javi, quan li veuen que coixeja una mica, molta gent
pensa:
- @Persona 4: Se'm veu, se'm veu, RIU.
- @Persona 1: Diuen: "a veure si s'ho fa, el puta!" Potser que hi hagi gent que ho digui.
Perquè l'empatia de la penya, sempre va cap a la cadira de rodes, que és el primer que
114 s'ha venut.
- @Persona 4: És lo fàcil.
- @Persona 1: Tu veus a algú sortir de la plaça PMR (plaça de parking de la mobilitat
reduïda), i veus una cadira i tothom: "Ah, sí sí". I si tu veus un noi sense mobilitat
115 reduïda i clar aquest noi és guapo, alt i jove, què vol aquest noi, aquest l'hi ha robat la
116 targeta a la iaia. Clar i potser a tu et costa més caminar a 300 metres que a tu i jo. A no
ser que sigui pujada, que anirem xino-xano.
- 117 @Persona 4: Això, a mi, em passa amb les PMR, et veuen sortit del cotxe i et miren amb
118 mala cara. I quan et veuen caminar, tothom: "ostres, perdona".
- @Persona 3: Veig que estàs cardat, et respecto.
- @Moderador: Recentrem, és molt interessant. No ens n'hem anat de tema, eh?
- 119 @Persona 3: Recentra'ns, recentra'ns.
- 120 @Moderador: M'agradaria, ara mateix, he pensat una dinàmica perquè us animessiu,
però us veig molt animats,
- @Persona 1: Una dinàmica perquè ens...
- @Moderador: No, però he pensat que podríem donar... cadascú que pensi un exemple
dels mitjans de comunicació que ens transmeti uns valors positius o una imatge positiva
de la diversitat funcional o persones amb discapacitat. Pot començar l'Albert per
exemple, per fer-ho diferent.
- @Persona 1: Segurament, últimament, amb les paraolimpiades, ja sé que és de superació
i tal, però, també al final estan fotent anuncis xulos, que al final et demostrin que són
esportistes d'èlits, molt potents. Ja sé que no ho diuen perquè t'aixequis del sofà i vagis
al gimnàs, que si ell ho fa... No que està fent una marató en cadires de rodes no està fent

- 121 un salt de no sé quant... Les paraolimpiadas, així en voto pronto, i sense pensar gaire, és el moment més positiu que hi surt per la tele.
- 122 @Persona 2: Bueno... bueno no si és que és positiu, però t'inxirina una mica, per exemple, quan fan anuncis de viatges i habitualment surt el que es veu, i clar, la cadira
- 138 de rodes, vull dir, que clar, és positiu, et motiva a fer coses positives i dius: "el missatge és que podem viatjar. O anar als parcs d'atraccions, també."
- 123 Vull dir, clar, positiu, clar que ho és... Negatiu, això que deiem abans, de que a vegades et sents una mica... sents la pena, no sé si és pena, que dius: "oh, pobret, pobret, no?"
- 124 Tret d'això, crec que els missatges són positius, sempre, menys com quan et mira la gent. La visió que tenen, clar.
- 125 @Persona 3: Jo el que he vist als mitjans, estava pensant ràpidament, exemples: de les sèries de televisió, sempre, no, a vegades, hi ha aquell personatge... són coses bastant preparades. Van molt amb la línia del què hem anat parlant.
- 126 potser la imatge que em ve a mi, darrerament l'he vista, últimament, perquè el Club Bàsquet Girona, l'ha tornat a fer (i no és la primera vegada que ho veig): Bàsquet en cadires de rodes. Que no sé si és el que toques tu, Persona 4.
- 127 @Persona 4: Justament jugo en aquest equip! RIU!
- 128 @Persona 3: Ah, si?
- 129 @Persona 2: Ah, mira!
- 130 @Persona 3: Doncs aquesta imatge de va: "Anem a seure a la gent en cadires,
- 131 @Persona 4: Soc el capità de l'equip!
- 132 @Persona 3: Ah, ets el capità de l'equip!
- 133 Doncs ho he tocat!
- 134 Ho han tornat a fer, varies vegades, i agafen en els jugadors, en van venir eh, de jugadors?
- 135 @Persona 4: Sí, si, en van venir, no les estrelles, que aquestes tenen...
- 136 @Persona 1: Però va venir en Taylor, no?
- @Persona 4: Sí, en Taylor va venir, i després en van venir un parell més. Aish no em facis dir els noms, i mira que son del meu club, eh! I van estar allà...
- @Persona 1: Perdona que et talli. L'exemple: l'equip de bàsquet estava a MIFAS, tenien la repercussió que tenien, vull dir, de likes a les xarxes i tal, res, merdeta. Va ser passar, i més o menys, els jugadors són els mateixos, els resultats, també. No ho dic ni per bo ni per dolent, més o menys, que són regulars. Però els likes de les xarxes de l'Instagram, tenen bastanta visibilitat, i està guay, perquè ostres, un club de peu aposta per un equip infantil i ara han començat amb nenes i tal... Pues ara, amb persones amb discapacitat. i és molt xulo.
- @Persona 4: Penso, en quant, a la imatge que oferim als mitjans de comunicació, en algunes iniciatives que potser no son de masses, però que, sí, fan visibles la discapacitat d'una forma força positiva.
- No sé si coneixeu un programa que feien a la dos, no sé si es deia 'En poques paraules' anava sobre persones sordes, i era tot, sobre la comunitat sorda, i la veritat, estava força bé.
- Donava molta visibilitat al col·lectiu. I així, altres coses per Internet hi ha la plataforma de 'Tú puedes TV', que et fa pensar sobre aquest tema de la superació, però que s'ha modernitzat molt i dona molta visibilitat a les persones amb discapacitat. És, de fet, la

- 141 televisió que té la Federació Esportiva per Discapacitat Espanyola. I després, sèries, això
que dius tu, que les sèries sempre surten, recordo que em va impactar molt, una mica
142 viejuno, el CSI, quan va començar. Al CSI em va impactar molt que el forense
protagonista, era un amputat que anava amb bastó i anava amb el peu amputat. I a partir
158 d'aquí, m'he fixat que a les sèries, sobretot les yankee, sempre n' apareix algú. Hi ha
143 una sèrie francesa, no sé si la coneixeu, que es diu Caín, que és un policia, que queda en
cadira de rodes i, que com el foten fora del cos, es fa com a "private investigation". I
crec que aquestes són força positives, i la resta, la imatge que donem, és de "pobrecito i
144 qué súperheroe eres".
- 145 @Moderador: Ara venia la següent pregunta, que és: un exemple de cadascun d'una
146 visualització negativa.
- 160 @Persona 3: Si voleu començo jo, i així, us vaig donant temps. Per mi la pitjor són els
147 anuncis de l'ONCE.
- @Persona 2: (Riu) No sé qué creure'm.
- 148 @Persona 3: Però ser calvo és ser discapacitat?
- 149 @Persona 4: Què passa amb els calvos, ei que jo ho soc, eh?
- @Persona 1: No, no, ojo, això és El Gordo de Navidad.
- 150 @Totes 1: Riuen
- 151 @Persona 1: La ONCE és: tu juga que, així, ens ajudes.
@Persona 3: És veritat, és veritat.
@Persona 1: A la ONCE quan tu veus als cuponaires que es venen per Internet, en les
gasolineres, i els cuponaires que queden, pocs, ben pocs, van en cadires de rodes o són
cecs. Tenen discapacitats molt més... Ei que els hi posen un ritme de vendes molt
important.
- 152 Per mi aquesta és la imatge de limosna, d'anar a comprar a un cupón para ayudar al
cojito.
- 153 @Persona 2: El missatge, no? El missatge de comprar.
- 154 @Persona 1: Això potser en els anys 70, sí, perquè no podien treballar, per desgràcia, les
persones amb discapacitat, però, avui en dia, la ONCE és una companyia molt gran i que
et demana resultats. I que la gent compra perquè és Loteria, vull dir, si fos un rasca de no
sé què... ho comprarem igual.
- 155 Doncs aquesta és la imatge que a mi, negativa, i que encara surt per la tele i a la ràdio.
Tot que hi ha les campanyes, del dia de la mare o del pare, i que són collonudes. Sempre
foten anuncis molt graciosos i molt de puta mare, però amb el tema de la discapacitat és
allò de:... la limosna.
- 156 @Persona 2: Sí és veritat això. Però el final és lleig,no?
@Persona 4: Jo ara penso, jo he anat a buscar diners per l'equip de bàsquet fa molts
anys, i hi anava sense la cama, a buscar els diners. I en crosses, perquè el senyor que em
veïés, allà, dies: "Pobrecito, vamos a darle dinero al grupo".
@Persona 1: Jo ho entenc, a mi, també em fa molta ràbia aquests campanyes que et
presenten com algú que necessita ajuda, però entenc que és allò que ven.
@Persona 4: I la ONCE no deixa de ser una empresa que fa negoci i el negoci. Cal fer
pena? Doncs fem pena.
@Persona 3: Pot ser, el que és negatiu, és aquest caràcter, que també comentàvem abans
de que sempre és una bona persona. La persona discapacitada, a totes les sèries, aquest

- 160 personatge que està estudiat mínimament, perquè hi ha una cosa gravada i guionizada,
en tant que és una bellíssima persona. És una persona que té poc impacte, a la sèrie,
169 perquè sabem que el que passi a través d'aquest personatge, sabem com sortirà. És igual,
170 la informació de com li entri o com li surt perquè només processa bondat.
- 161 Pots estar com sigui, i tenir un mal dia. Pots estàs empenyat, pots contestar malament.
Pots demanar disculpes i pot ser et vas equivocar...
- 162 En canvi, també, m'has fet pensar en la pregunta d'abans que parlàvem de la cosa bona,
si ho gires, tens l'exemple que creiem que en els Estats Units hi han molt de casos,
m'heu fet pensar en el Doctor House,
- 163 @Persona 4: Un cabronàs de tomo y lomo.
- 164 @Persona 3: Un cabronàs de tomo y lomo, discapacitat i amb el seu problema, i ell
siguent el protagonista.
- 165 @Persona 2: I el Mario Casas, heu vist el...
- 166 @Persona 1: Té discapacitat el Mario Casas?
- 167 @Persona 2: No, va fer una pel·lícula que té discapacitat. Està a la Guttman, rodant la
pel·lícula. Doncs, té una pel·lícula, que no sé com es diu, 'El Inocente', pot ser?
Que és fill únic... Bueno, bueno! I va en cadira, clar, els que anem amb cadira, sabem
que... Com s'ho fa quan agafa la dona, la ma... com s'ho fa amb una lesió que té
suposadament que està allà, que no pot amb el tronc.
- 173 @Persona 1: Perquè s'hi esforça...
- @Totes 1: Riuen.
- @Moderador: Has obert dos temes dels que m'agradaria parlar. Un, és com us sentiu o si
us sembla bé quan un actor, que no té una discapacitat, té un paper amb una discapacitat,
com el Mario Casas.
- I un altre tema, és que si és una representació negativa, si per exemple Mario Casas,
l'agafo com exemple perquè l'has posat tu, és un psicòpata, un paper d'un psicòpata amb
174 pel·lícula de manual... Si creieu positiu que aquest tipus de paper, si estigmatitzen més a
les persones amb diversitat funcional, o si és més positiu, amb la vostra opinió que
podem fer tot tipus de paper. Separem-ho, no sé si comencem a parlar de...
- 175 @Persona 4: Jo en el tema de que no hi hagin persones amb discapacitat que facin de
discapacitats, la veritat que fa una mica de ràbia, però, també una mica tornant al que
deia al principi, l' Albert de que aquest clítxer que tenim: persones amb menys de 40
anys, sana, guapa, ben parida,
Vull dir, a un actor de més de 60 anys també li costa molt trobar feina, i a algú que no
tingui bé l'idioma també li costa més...
- El final, és veritat, que les pel·lícules o el cinema no reflecteix la realitat, no ho fa,
almenys, el cinema comercial. Una altra cosa és, un altre tipus de cinema, però, és
veritat que no hi han actors, o, no coneixem a actors que siguin discapacitats, i això, fa
176 una mica de ràbia perquè igual que hi ha la vocació que hi ha en persones que no tenen
discapacitat. Contesto les dues preguntes o només aquesta?
- 177 @Moderador: Millor que si voleu comentar alguna cosa separem-ho.
- @Persona 2: Jo crec que no n'hi ha, però perquè clar...
- 178 @Persona 3: En Mario Casas pot fer de tot però tu no pots...
- @Persona 2: Ens falta, pot ser abans estàvem com amagats. No hi ha estudiants, que
tinguin 30 anys, o actors, que s'han quedat amb una cadira de rodes amb 18 i que hagin

- 179 fet aquesta carrera. Per tant no ho veig negatiu que un actor, jo no sóc actor, no puc fer
un paper perquè se'm notará a la cara, que no ho soc. Puc fer un trosset, però no sé
interpretar, no en sé.
- 180 No veig malament, que un senyor que no té una minusvalia, faci el paper. L'única cosa,
192 que potser, a vegades,... les que tenim discapacitat diem: "Aquest tipus no té aquesta
lesió, o com s'ho fa no. Potser ho hauríem de llimar una mica més, però no ho veig
193 malament.
- 181 @Persona 3: Jo tampoc, a nivell de que, és que clar, a la inversa no es pot recórrer el
camí, no. No pots interpretar coses que evidentment no pots interpretar.
- 182 @Persona 2: Clar, exacte.
- 183 @Persona 4: A veure, no em puc creure, que no hi hagi gent amb discapacitat que no
volgués fer de coix.
- 184 @Persona 1: Però depèn del paper, si és per Mario Casas com a protagonista o no. És
com dir faig el paper de yonki i no han agafat un yonki, és que clar, o superman, no ha
vingut un superman de veritat.
- 185 Quan vaig al cine vull disfrutar una estona, dues hores i no pensar en res.
- 186 Si que caldria, a vegades, investigar una mica més, i que es posi en el paper, com el
d'Avatar. El tio s'ho currava i vaig haver de buscar per Internet, si era coix o no, perquè
òstia tal i com posava els genolls, ho semblava.
- 187 @Persona 4: Ho feia bé, ho feia bé.
- 188 @Persona 1: Els genolls, ho comentàvem amb la dona, els té com aixetats, i sembla que
200 ho sigui de veritat. Com a més, només surt fent el paper de paraplègic, perquè llavors es
201 transforma en l'avatar i ja no és ell, vaig pensar aquest és paraplègic de veritat.
- 189 @Persona 3: I era o no era?
- 190 @Persona 1: No. Bueno vaig veure les fotos que caminava normal.
- @Persona 4: Seria com en Bardem quan va fer "Carne Trémola" de Almodóvar, que va
203 fer de discapacitat que va anar a jugar amb Pedro Paz i va anar amb tota aquesta gent a
Madrid.
- @Persona 1: I també, va fer d'aquell paraplègic que es volia...
- @Persona 4: Ah sí...El San Pedro
- @Persona 1: També s'ho va currar, en aquest paper. Son gent que...
- Una altra cosa és que s'assentin i fotin un piló de coses, i que dius: "Home, tio, que això
no pot ser.
- O que fiquin el valor, la Chiqui Martí, aquella que feia balls, damunt d'una barra, i que
va anar a Guttman i va dir: "És que he tornat a caminar perquè m'he esforçat molt al
gimnàs".
- Ei, ojo, jo també anava al gimnàs, a Guttman, i no camino. Tú, Carol, també hi anaves
al gimnàs, no?
- @Persona 2: Sí, sí. I no camino, ni caminaré...
- @Persona 1: M'hi puc esforçar molt, però
- @Persona 2: Va a ser què miracles, no, no...
- @Persona 4: Bueno, penso que hi ha d'haver gent amb discapacitat que vol ser actor.
- @Persona 1: Passa que els actors amb discapacitat, mira el de Campeones.
- @Persona 2: Ah,sí.

- 204 @Persona 1: Ostres vaig veure una peli que feia de “chungo” de la mafia, però clar,
 sempre lligat a la seva discapacitat, no pot fer res més aquest tio, eh! I mira que és
 230 trempat i dins la seva discapacitat ha deixat un cop. No m’enrecordo on el vaig veure
 que feia com de chungo de la mafia. Era un tio d’un nano mafiós, també. I feia gràcia,
 231 perquè sortia ell i, era el contrast, però era humor, doncs el tema de la discapacitat és
 211 chungo.
- 205 @Persona 4: Nosaltres podem.
- 206 @Persona 1: Home, clar.
- 207 @Persona 2: És que clar, li has de posar humor.
- 208 @Persona 1: És que és com el gays. Els gais poden ser maricas, pues jo puc riure’m de
 214 la discapacitat.
- 209 @Persona 1: ...Doncs clar, el tio sempre farà de personatge amb discapacitat
 intel·lectual.
- @Persona 4: Segurament. Dius el tio de les ulleres? No és discapacitat intel·lectual, és
 cec. És mig cec, aquest tio. Jo també pensava que tenia discapacitat intel·lectual, però el
 tio ho fa molt bé el paper perquè és bon actor.
- @Persona 1: Pobre tio, a sobre li posem discapacitat intel·lectual.
- @Persona 4: Home, perquè fa molt bé el paper, és bon actor, i ho fa molt bé.
- 216 @Persona 2: Clar, és bon actor.
- 217 @Persona 1: Però cognitivament està bé? **40:23**
- @Persona 4: Jo diria que sí, perquè ho vaig buscar per internet i deien que tenia dèficit
 218 visual. No té res més. Potser està tocat d’alguna manera. Hi ha una sèrie que han fet ara
 que es diu “Imposible”, o alguna cosa així, ara no m’en recordo. Són quatre noies que
 219 viuen en un pis.
- 220 @Persona 1: Ah, sí, aquesta és molt bona!
- @Persona 4: El llibre, t’has de llegir el llibre que es va publicar...
- L’escriptora és una, Un crim, Un crim es diu. L’escriptora és una punki.
- @Persona 1: Aquesta és molt bona!
- @Persona 4: Doncs l’escriptora és una punki brutal!. Quatre noies, de les quals una té
 discapacitat. I llegia una crítica, l’altre dia, d’aquesta sèrie. Hi feien la crítica de les tres
 221 actrius i no feien una crítica de la que tenia discapacitat.
- 222 @Persona 1: Clar, per no ofendre!
- @Persona 1: Sempre deien: “I aquesta molt bé”, i ja està.
- 223 @Persona 4: Ha hecho lo que ha podido.
- 224 @Persona 2: Sí sí sí, clar.
- 225 @Persona 4: Com si no contés, i la tia s’ho curra, perquè és la que veritablement té una
 discapacitat intel·lectual, doncs imagino que ha degut ser un esforç, per ella, col·losal.
- 226 @Persona 1: No, les altres ho fan molt bé.
- 227 @Persona 4: Sí està molt ben fet. Léete el libro, Persona 1. El llibre és molt més bèstia
 que la sèrie.
- 228 @Persona 1: I la segona pregunta ja no me’n recordo, eh?
- @Moderador: M’en recordo, però deixem-la, en n’hem anat a un altre tema.
 Hem parlat molt de ficció, fins ara, i recordem que hi ha molt tipus de ficció.
 Dintre de la ficció trobaríem el cinema, podríem distingir entre ficció americana, vull
 dir, de Hollywood, i la nacional i la internacional i cinema i sèries. Llavors, dins els

- 231 gèneres trobem el terror, el romàntic, comèdia, drama, thriller, acció, superherois,
desastres, terremotos, el cinema anual, d'autor, eròtic. Hi ha algú d'aquests gèneres que
246 vulgueu comentar algo en referència a la diversitat funcional.
- 232 @Persona 1: Cinema eròtic jo crec que no existiria. No les he vistes totes, però...
- 233 @Persona 4: Jo tinc un conegut que deia: "La discapacitat estarà normalitzada un dia que
248 salga en la sèrie un cojo follando, i realment és així, no?"
- 234 @Persona 2: Clar, és la normalització, la visualització per normalitzar.
- 235 @Persona 3: Al gènere de terror tampoc n'hi ha gaire...
- 236 @Persona 2: Clar, no pots sortir corrents. Bueno, per nosaltres, almenys,
- 237 @Persona 4: Psicosis...
- 238 @Persona 3: És fàcil que acabin amb discapacitats al llarg de la peli, però, no sol haver-
hi un...
- 239 @Persona 2: I romàntica n'hi ha alguna, però, també és una mica coñazo. Clar, les que
no tenen...
- 240 @Persona 1: A la de terror estàs pensant, o el tio que ha adquirit una discapacitat, i que
es tanca a casa, amargat i, que comença a fer el mal perquè...o que s'ha cremat i que...
- 241 @Persona 3: Sí, sí, sí, si... això és de còmics!
- 242 @Persona 4: Sí, el fantasma de la òpera, no?
- 243 @Persona 3: Aquest rotllo d'aquests ¿no?
- 244 @Persona 4: Jo crec que sempre estem en el drama social. Quan surt un discapacitat és
que és una pel·li d'en Ken Loach, o alguna cosa així, no?
- 252 @Persona 1: I en la romàntica, sempre és una dona qui s'enamora del coix. Poques
vegades, en una romàntica, que s'enamora de noies que...
- @Persona 3: La bella i la bèstia és el clixé, no.
- @Persona 1: Sí, sí. És el clixé d'anar a cuidar-lo i de...
- @Persona 4: Algunes comèdies com La família Béliet, no sé si la coneixeu, que va de
persones amb discapacitat auditiva o aquesta de Lo imposible que també es fa
- @Persona 2: Aquesta dic, jo.
- @Persona 4: El que passa és que sobta, perquè la majoria d'aquestes pelis, que surten
una mica del que seria, penso, la temàtica típica de la discapacitat, que és el drama
social, surten totes d'una factoria d'una factoria del cinema francès. Vull dir, els
francesos fan moltes pelis, a on normalitzen molt el tema de...o, més que normalitzar,
fan molt visible el tema de la discapacitat.
- @Persona 1: I per què ho creus que ho fan a França?
- 253 @Persona 4: No ho sé. Crec que França, que m'he mogut molt per França, té una visió
254 cap a la discapacitat, molt diferent a la que tenim aquí. Vull dir que allà s'entén que la
persona amb discapacitat..., a veure, és la meva vivència, potser algú, s'ha trobat en allà
que l'han tractat com un gos. La meva vivència, ha sigut sempre, que la discapacitat és
una cosa més que forma part de la vida quotidiana, i se la té en compte, quan algú t'ajuda
o et fa un cop de mà, com per exemple no facis una cua, o perquè hakis de pujar a algun
lloc... No ho fa des del "Jo estic bé, jo cos normal..."
- @Persona 3: La superioritat moral de...
- @Persona 4: 45:35 Exactament, ho fa des d'una cosa que s'ha de fer, i punt, ja està,
sense més. Ni et miren, anava a dir per sobre del hombro, però, no és ben bé aquesta la

- 254 mirada amb la que et trobes moltes vegades aquí, aquí és la mirada de la pena, sinó la
mirada del no et preocupis, estic aquí per ajudar-te.
- 255 @Moderador: Algun comentari més? Lo Imposible que has comentat?
- 257 @Persona 2: El rol que diu ell, que en la del Lo Imposible és aquella noi que va en
258 cadira de rodes que és la noia que el cuida.
- 256 @Persona 3: No, és un noi negre.
@Persona 2: Ah...doncs no és la mateixa. Bueno, el rol d'això de que és la cuidadora
259 que s'acaba enamorant de...
@Persona 3: El final té una parella que s'enamora d'ell...
- 260 @Persona 2: Això no sé si us passa a vosaltres, jo m'apropro per exemple en Toni de la
ONCE, que és el que ven cupons allà i porto un any anant a aquella cantonada, quan
279 vaig al gimnàs, saps la gent que ens pregunta: "¿qué es tu novia? Ay...¿es tu pareja?"
Ostres, jo et volen emparellar, jo haig d'anar amb un... Que no t'empenya, ja que ho fa
una senyora de 70 anys que educacionalment, doncs, ostres.
- 261 @Persona 3: Que s'està imaginant els fills amb discapacitat naixent...
- 262 @Totes 1: Riuen
- 263 @Persona 1: Ja neix amb la cadira de rodes
- 264 @Persona 3: Ja neixen amb les seves...
- 265 @Persona 2: I dius Carol, si veiessiu el què em pregunten. Dius, sí és la meua parella...
Doncs diga-li que sí (Riu).
- 266 @Persona 3: Jo tinc una altra pregunta "-pero cómo es el sex..."
- 267 @Persona 1: ¿A ver cómo va esto?
- 268 @Persona 2: ¿Cómo lo hacéis? Yo sólo pregunto, si no, que vinguin i mirin.
- 269 @Persona 4: Jo tinc alumnes, els meus alumnes son de a partir dels 17 anys, vull dir, que
són nanos ja amb una edat. I que, a vegades, m'han arribat a preguntar que si en els
meus fills els hi falta alguna cama? Óstia!
- 270 @Persona 1: O la teua dona és normal?
- 271 @Totes 1: Riuen...
- 272 @Persona 4: És una cosa. I, clar, la teua dona no té discapacitat...?
@Persona 3: Hi ha desconexença, no fa gaire, que sortia molt per Twitter, perquè era
com un acudit d'una senyora que s'havia operat el nas, perquè abans de quedar-se
embarassada, volia que, els seus fills, no tinguessin el seu nas... I havia passat, ho havia
fet. I és per estètica i pels meus futurs fills, i la gent se la va quedar mirant: "No, no ho
diu ben en serio!"- (Riu)
@Persona 1: Aquest és el problema.
@Persona 3: Clar, però és que ho diu en serio.
@Persona 2: Aish, és que no sé, no sé...és educació, és...
@Persona 3: És això, és els mitjans de comunicació...
@Persona 4: Quan hagi de tenir un fill no em trauré la pròtesis.
@Moderador: Riu. Seguim, seguim amb: no hem comentat el cinema infantil, però té
una gran importància en el cinema infantil. Ens cau lluny, per edat, però totes hem estat
joves alguna vegada, percebeu que si ja es transmet una imatge positiva, heu
experimentat una evolució positivament amb el tema, el cinema infantil, creieu
vosaltres, que mostra exemples com deieu abans...
@Persona 4: Jo estic pensant i no se m'acut...

- 281 @Persona 1: Jo no ho toco gaire, vull dir...
- 282 @Persona 2: El cinema, sobretot es toca molt, el síndrome de down... Però depèn del cinema que ens agradi, és clar. Per exemple, a mi que m'agraden els drames i sempre estem encasellats en els putos drames.
- 283 @Persona 3: És que avui en dia l'infantil està tot encasellat, tallat pel mateix patró. D'ensenyar en als nens els valors, de que la diversitat és normal, tots els aspectes de
- 292 diversitat, estan bastant enfocats. Si te'n vas al nostre passat, per poder detectar certa evolució, a mi em costa recordar. Recordo per exemple l'amiga de la Heidi, que anava amb cadira de rodes...
- 284 @Persona 2: Ah si,
- 285 @Persona 3: No sé, estic intentant recordar més coses...
- 286 @Persona 4: Però ella es cura.
- 287 @Persona 1: Al final la Clara es cura: "¡Ya no serás coja!"
- 288 @Persona 3: Ah, si? Òstia.
- 289 @Persona 2: Jo ja no me'n recordo...
- @Persona 4: Sí que recordo un curtmetratge que s'ha fet molt famós com "Cuerdas", sobre paràlisi cerebral, està penjat a Internet, i va tenir molta repercussió en el seu moment. Deu tenir com sis o set anys. Però sí que és veritat que el cinema infantil, jo no tinc consciència...
- Però de totes maneres, la discapacitat infantil, està força invisibilitzada, o, força desapareguda.
- Vull dir, sí que els nanos amb TDAH o paràlisi cerebral, però un nano en cadira de rodes, tu el veus pel carrer? Si jo quan veig aquell nano, que està a l'escoleta, com es
- 297 diu...
- 298 @Persona 1: Joel
- 299 @Persona 4: En Joel, em sorprèn, em sorprèn veure aquest nano. O un nano com l'Elias.
- 300 @Persona 1: N'hi ha pocs.
- 301 @Persona 2: Jo tenia, el meu fill té 25 anys, i tenia, allà a Mª Àngels Anglada, hi havia una noia, que va estar molts anys anant en cadira de rodes, que de fet anava en aquell cole perquè hi havien posat l'ascensor i era nou. I en aquella noia, nena, la veia súper
- 302 integrada a l'escola, els nens no la... No la veien com se la mira amb la visió dels grans amb la pena, entre els nens aquesta visió no existeix.
- 303 @Persona 3: No, no existeix.
- @Persona 1: No.
- 304 @Persona 2: Hi anava a un cole no...
- @Persona 3: No especial.
- 305 @Persona 2: Exacte, la història és perquè no vas a un cole especial. Jo alucinava. Però, suposo que es això, no estan intoxicats, encara.
- 306 @Persona 1: Però això en els teus companys de classe, jo des de pequeñojo...
- @Persona 4: Bueno, però tampoc... Jo des dels quatre anys tenia una perspectiva...
- 307 @Persona 1: Ja bueno, però anaves i feies excursions.
- @Persona 4: Ah, sí, però era: "Cuidado, no em toquis!"
- @Persona 1: No el toqueu, ¡que viene Javi, que viene Javi!
- @Persona 4: Cuidado, saps? Era una mica en aquest sentit.

- 308 I el tema de la repercussió en els medis de comunicació sobre la discapacitat, encara que
fos només des d'un punt de vista pedagògic, encara que sigui per passar a la classe i que
els alumnes vegin com normalitzar la discapacitat, mira que li dono voltes i penso. Si
que se m'acut algun llibre o conte, però no em venen ni pelis ni sèries.
- 309 Ah, mira, hi ha una sèrie que es diu, "Sin palabras" (51:59) d'un nano que va en cadira
de rodes i porta un cable de comunicació, i se li fa malbé, i porta un cuidador que li fa
les paraules, i es converteix en una sèrie, és una sèrie Yankee.
- 310 @Persona 3: O la peli aquella, com es deia? El que era un nano que no caminava i que
anava amb un amic super alt i gros...
- 311 @Persona 4: Ja sé quina dius,
- 312 @Persona 3: Que pujava per.. L'alt i gros estava afectat més cognitivament, i el nen amb
318 discapacitat era super intel·ligent i es complementaven, ara ho recordo.
- 313 Clar, jo tinc una nena petita i veig molta programació infantil. Consum a casa, cinema i
320 sèries infantils, i per això, en general, avui en dia està tot tallat pel mateix patró. De fet,
t'hi trobes igual quan és cinema comercial. El cinema independent no ho sé. Però tot el
que és comercial, dins del món comercial, per a mi sigui infantil o adult, tot està bastant
321 protocolaritzat, tot són unes formes que estan preparades, i a nivell infantil, és això,
322 sobretot, sobretot la diversitat, respectar-la
- 314 @Persona 1: Però creixent ja amb la diversitat, no? Quants anys dius que té la teva filla?
- 315 @Persona 3: Ara, nou.
- 316 @Persona 1: Nou. A mi em dona la sensació que els nens i nenes, d'avui en dia, tot ho
324 veuen normal. Vull dir, que els hi apareixeria un extraterrestre aquí i dirien: "El primer,
325 sí!" i "Ah, vale." Perquè ja tot es veu, no és com abans...
- @Persona 3: Sí, els seus problemes són uns altres. Més que la diferencia en sí, el seu
326 problema, el què detecto com a pare, no va tant per la diversitat funcional com estètica,
com cosmètica, que com de cultura, perquè es fan de totes les races, cultures, problemes
d'intoleràncies alimentàries o al·lèrgies que tenen que els fan anar amb cuidado i que per
ells és completament normal. Però hi ha un tema, que encara no hem sigut capaços de
solucionar que és el del Bullying. La diversitat de jerarquia, de qui és més fort i més
feble, aquí sí que som com animals, no ens fixem en el color, ni en les capacitats
físiques, ni internes, ni externes... aquí, sí algu és feble, se'l mengen, i no importa. Les
escoles són bastant així, és la veritat.
- @Persona 4: Estic bastant d'acord!
- @Persona 2: És així, és així, veritat.
- @Persona 4: I amb el tema del Bullying, aquí ho tenen més fotut la discapacitat
intel·lectual que la física.
- @Persona 3: La intel·lectual.
- @Persona 2: Clar...
- @Persona 4: Aquests llepen més que no pas un nano amb discapacitat física. Això és el
que jo veig.
- @Persona 1: És una feblesa.
- @Persona 3: És una feblesa a nivell emocional o relacional, eh!
- @Persona 1: No tant per la discapacitat, sinó perquè es creen aquests rols. És com abans,
la diversitat de gènere... Des de patits, la gent ho patia molt, a les escoles, ara és una
sensació.

- 327 @Persona 2: Jo crec el que diu ell, els nens ho toleren i ho visibilitzen tot amb una normalitat, tret d'això del bullying. Que és una bestiesa...
- 328 @Persona 3: Excepte si no ets capaç d'aguantar el què et digui, si me mostres feblesa,
344 que quan et parlo malament en comptes de contestar-me et sents afectada...
- 329 @Persona 2: Clar!
- 330 @Persona 3: Ostres, doncs m'he sentit bé el fer-ho, el proper dia que em senti una mica
333 malament vaig a buscar aquell xutè de trobar-me bé, parlant-te malament, perquè sé que
346 em fa sentir poderós. I fan això.
- 331 @Persona 2: Com a pares donem el missatge de què has de ser fort i mantenir-te aquí
dalt. No pots estar mai aquí perquè igual... I aquests missatges...
- 334 @Persona 4: Tot això, dels nanos, que fa referència amb la imatge i els mitjans de
347 comunicació, en la meua infantesa no tinc un referent de persona amb discapacitat, no
tinc una persona en dir: "Òstia és que aquesta persona..."
- 335 Ja m'he fet gran, he conegut a molta el món de la discapacitat, i m'hi he ficat molt,
336 llavors sí. Però quan tenia 20 anys, no tenia a cap referent d'una persona amb
discapacitat.
- @Persona 1: No sé si ara hi ha algun Tik-Toker d'aquest, però segur que n'hi ha algun
amb discapacitat.
- @Totes 1: Segur!
- @Persona 3: En els mitjans no surt gaire, el tema de la identitat sexualitat, en canvi, en
els darrers anys si que se n'està fent molta campanya, se n'ha parlat molt. De recolzar-
los. Ara mateix, a la classe de la meua filla sortís algun nen que digués jo soc tal, o una
337 nena que digués jo soc qual, la meua nena i les seves amigues, crec que dirien...
- 338 @Persona 4: ¡Pues vale!
- @Persona 3: ¡Pues vale! Fabulós. Però amb discapacitat no surten, en els mitjans de
comunicació, em refereixo. No trobo res per oferir-li o comentar-li, està invisibilitzat.
- 339 @Moderador: I els reality-shows? També són mitjans de comunicació d'entreteniment,
ficció, i els concursos.
- 340 @Persona 4: Segur que si hi sortim, guanyem!
- 341 @Persona 1: N'hi havia un que va sortir, era en un reality, i s'havien de construir una
casa, i sortia ell en cadira de rodes. Era un canari, que havia estat també a Guttman i,
feia molta gràcia, perquè el tio s'ajupia, posava totxanes, i havies de construir la casa.
Qui arribava al final es quedava la casa o li feien en el seu territori, i el tio va aguantar
força. I és l'únic que recordo així, em va fer gràcia.
- 342 @Persona 2: A mi ara em venen aquest de "El Gran Hermano" o la "Isla de las
tentaciones" El que passa que en aquest últim has de tenir un físic,
no veus a una noia grassoneta ni a un noi lleig, és que aquests programes, encara no sé
com existeixen.
- @Persona 1: A mi m'ha agafat gran, ja!
- @Persona 2: Són programes que fan molt de mal a la societat jove, a la teua filla, els que
pugen, fa molt de mal.
- @Persona 3: Sí, sí, sí... però ara se'm acut, parlant, que pot ser és un reflex de la
societat, no tan a nivell de percentatge, si no de com pensem o com es pensa en
general...
- @Persona 2: Uaaah!

348 @Persona 3: El fet de: “D’acord, sí, hem guionitzat aquesta sèrie, d’acord sí. Hem donat visibilitat al Telenotícies comarques, de que els nens poden fer tal cosa o que tal persona a fet una maratón. Però, quan anem a fer un reality...

349 @Persona 1: Com la Chiqui, no? No n’hi havia una de talla baixa a Gran Hermano?

350 @Persona 3: @Persona 1, tio?

351 @Persona 2: Ah sí, si la nana.

352 @Persona 1: La Chiqui de talla baixa, després tot això ja es va vendre en el circ. Però com qualsevol altre, eh? Qui si tenia nòvio, que si tenia no sé què...

353 @Persona 4: I tu vas fent pasta al final... Ja et dic que si surto jo sense la prótesis, i audiència ben alta...

354 @Persona 2: Clar, clar...

355 @Persona 1: Potser sí que la normalització serà quan tots nosaltres ja estiguem més...

356 @Persona 3: Però vull dir que quan anem a fer un reality, anem a agafar gent rara, anem a agafar gent, sí d’acord, ara ja hem parlat que sí la cuota. La Isla de las Tentaciones, no n’hi ha cap de grassonet, a Supervivientes, no és que hi vagin tampoc adonis, però quasi, i no hi van discapacitats, quins més hi han?

357 @Persona 2: No sé, eh. Perquè discapacitats també n’hi ha.

358 @Persona 3: Bueno, sí, sí, aquesta és la segona part,

359 @Persona 2: No sé si son més discapacitats

@Persona 1: Aquesta és a segona part. Jo crec que els hi fan un test, també. Per tal de fer una mica d’espectacle,

@Persona 3: A nivell d’equip.

369 @Persona 4: Treballen molt a partir de test i de perfil, i quan parlen de qui hi posarem, home o dona, persona homosexual, posarem una persona no sé què, Posarem una persona...

@Persona 2: A una follonera...

371 @Persona 4: A un follonero, i algun dia se’ls acut posar aquesta noia de talla baixa, o un dia posaran a una persona amb cadira de rodes... Simplement per veure si funciona en pantalla. Si no ja l’expulsaran.

Penso, que els realities treballen molt d’aquesta manera. Tot guionitzat i sabent molt bé el perfil que busquen.

372 59:49:00

@Moderador: Si voleu comentar algo, si algú té algo que ho faci.

Però llavors ara que hem repassat, us preguntaria:

Quines formes de discriminació son les què observeu en el mitjans de comunicació?

Discriminació cap a la discapacitat, “discriminació capacitista” quines formes identifiqueu, no cal noms.

373 @Persona 4: Si parlem de discriminació, estem parlant de discriminació positiva o negativa, perquè positiva hi ha molta i fa molta ràbia també.

Quan hi ha una discriminació negativa dius: “Ostia quina putada!”, però si hi ha discriminació positiva es que hi ha un problema aquí darrera i discriminació positiva amb una persona amb discapacitat, jo crec que n’hi ha a raudales...

@Persona 1: A l’engròs!

@Persona 4: Si, si, si... Que la discriminació positiva està sempre i lo que diem al principi, el tema de la superació... Aquesta imatge fa una rabia... bé, en fi.

375 @Persona 2: Si, si!

@Persona 3: Jo estic d'acord, discriminació jo he pensat en la negativa, tu, ara has obert la porta positiva, i en això estic d'acord, perquè de negativa tampoc em veig amb cor com a societat, actualment, tenim la pell tan fina, que no em veig amb cor de trobar algo discriminatori i negatiu que no s'hagi dit ja.

377 Si hi hagués hagut qualsevol falta de respecte s'hagués fet un debat fort, i algú s'hauria queixat i s'hagués arribat a alguna via... no ho sé!.

378 @Persona 1: Com això superació és també es la propia societat que compara, perquè quan surt l'Àlex Roca que feia la marató de Barcelona amb paràlisis cerebral. I que llavors tu ho comparis amb un company/companya amb paràlisis cerebral que tinguis i diguis: Ostres, veus... I tu, no camines ni 100 metres...

379 @Totes 1: (RIUEN)

380 @Persona 1: Però perquè som la propia societat... perquè quan surt el Kilian Jornet jo no em veig a la meua mare dient: "El Kilian Jornet ha pujat El Mont Blanc i tu estàs aquí amb la panxa fotent-te una cervesa, tí". Jo no veig la meua mare dient-me això.

381 A vegades és la propia societat que diu a la persona amb discapacitat...

382 @Persona 3: Perquè et veuen per sota, si aquest que està per sota fa això, tó, que des de la meua percepció, està per sobre, qué collons fas aquí al sofà?

383 @Persona 1: ...I que tens discapacitat, què cardes?

384 @Persona 3: Amb en Kilian Jornet no m'hi comparo perquè el veig allà i per tant és comparar-te...

385 @Persona 1: No veuen a l'Àlex Roca com a un esportista d'elit .

386 @Persona 4: No, no, el veuen com un discapacitat que ha fet una marató.

387 @Persona 2: Com un campió, que mai té...

388 @Persona 4: No el veuen com un maratonista.

389 @Persona 3: I tu també tens discapacitat, i per què no ho fas?

390 @Persona 2: Això és molt habitual.

@Persona 1: Home perquè aquest tio, és un... I això ens passa amb el Manu, no? Un company que té la mateixa lesió que jo, mateixa lesió, quasi, quasi mateixa edat, quasi els mateixos anys en cadira de rodes, però el tio viatge pel món i fa...

I jo viatjo a un Hotel 4 de 4 estrelles, si puc.

I tu per què no ho fas? Perquè aquest sino tingués la discapacitat faria el mateix.

@Persona 1: Clar, i jo faria el mateix, seguiria anant a un quatre estrelles en cop d'anar a un Hotel.

@Persona 2: És clar, que és això, som els mateixos d'abans, o el que neix amb una discapacitat doncs, es forma.

Això a mi també em costa molt d'entendre: "Oi, es que has de fer això perquè..."

"Bueno, jo faré lo que em doni la gana, i el que vulgui".

@Persona 4: Exactament.

@Persona 2: "No lo que em marqui la societat".

@Persona 4: Com si algú li vingués a dir al Manu: "No facis això que et faràs mal", el Manu et fotarà una hòstia segurament i et dirà: "Ves a la merda".

@Persona 2: Clar, pot ser al vostre company li agrada dormir de Vivac i a tú doncs potser...

@Persona 4: Bueno és que jo també...

- 403 @Persona 2: i no me n'aniré allà a superar, ni a ser una campiona... ni...
- 404 @Persona 4: Això no està tant en la discapacitat com en l'edat, eh!
- 405 @Moderador: Val tenim el tema, vull dir, ...
- 406 Tornem a les formes de discriminació, si voleu comentar algo d'això, ja ha quedat clar que en Manu viatja molt.
- 407 @Persona 1: Jo això, moltes vegades s'associa la persona amb discapacitat per
- 412 augmentar la pena o sensacionalisme de la notícia: "Han atracat a algú, i a més a més, tenia discapacitat". Com pot ser això?
- 408 No és que m'hagi fotut un navallaso per agafar 20€, no, és que, a més a més, tenia
- 413 discapacitat.
- 409 @Persona 4: I el lladre era magrebí.
- 410 @Persona 1: Sí, era "Morito" o era "de fora". És que és veritat.
- @Moderador: Ha sorgit un tema, que ho comenta-ves, que això, com a persones amb
- 414 diversitat funcional adquirida, fins a cert punt heu estat socialitzades com a persones normals. En algun moment amb tots els privilegis i prejudicis, llavors en un moment heu adquirit una diversitat funcional, i arrel d'això, heu de reconstruir la vostra identitat o no. Lo que deies tu, "seguim sent les mateixes" però heu experimentat diferències en la
- 415 forma com us tracte la societat, abans i després?
- @Persona 2: Home, jo sí, és el que deïem. Jo soc molt bona, m'he tornat bona persona,
- 416 sí, sí i abans era un bitxo, sóc la mateixa, però pels meus pares, l'entorn més proper per començar.
- @Persona 2: Ara la meva mare no és capaç de debatre-me una història, i jo això ho sé
- 417 perquè, perquè li fa cosa, perquè estic com estic. Abans bé que em cridava i tot això... Això és terrible, has d'estar dient que ets normal tot el dia?
- 418 És que no em veieu? A vegades tinc ganes de dir: "No us adoneu que els no-normals sou
- 419 vosaltres?"
- 420 @Persona 4: Sí, una mica aquesta la idea d'associar la discapacitat amb la malaltia...
- 421 @Persona 2: Entre lo bona que sóc.
- 422 @Persona 4:...malalt estaràs tú, cabró!
- @Persona 2: És que jo no estic malalta!
- 423 @Persona 4: Clar, clar.
- @Persona 2: És a dir sí que hi ha gent que està malalta, és que jo no tinc cap problema.
- 424 Però vaja, que és igual... El meu pare: "Mi hija tiene un problema" "¿qué problema tengo yo?"
- 425 Això li dic, papa, el problema el tens tu, jo no el tinc!
- Si jo no tinc un problema amb la cadira, que ni la veig, com el pots tenir tu que estàs al meu costat? És que no ho entenc... I això, és una feina...
- 426 @Persona 4: Jo no puc parlar gaire, perquè jo des dels quatre anys que...
- 427 @Persona 2: Lluitant amb això, no?
- 428 @Persona 4: No, vull dir que no tinc consciència de com em tractaven abans, sempre m'han tractat amb discapacitat .
- El que sí que és veritat que et tracten diferent, "Cuidado con Javi, cuidado con Javi", "Javi, Javi", "¿dónde está Javi?"
- Jo he tingut molta sort amb els meus pares perquè mai em van van fer sentir la sensació de tenir discapacitat.

- 431 @Persona 2: Menys mal.
- 432 @Persona 4: Fins que no vaig tenir setze anys algú em va dir “Per què no vens a jugar a bàsquet?”
- 433 i jo: “si jo no sóc discapacitat” i em diuen: “No lo eres ni nada”...
- 434 I jo bueno, doncs hi aniré. I agafes consciència, però...
- 435 @Persona 2: Agafes consciència que tens unes limitacions. **1:07:28**
- 436 @Persona 4: Com tothom, eh?
- 437 @Persona 2: Exacte! A mí em diuen:”Ostres, és que “tens limitacions...”
- 438 Espera, espera, és que jo la limitació la tenia abans, ara no la tinc, ara faig coses que no feia abans. És que potser, no hagués estat capaç de fer les coses que faig ara. No ho sé, eh...
- 439 @Moderador: Llavors, com ha canviat, ha canviat la vostra percepció de com es representa la diversitat funcional al mitjans. Teniu la consciència de com es feia abans?
- 440 @Persona 1: Jo crec que de com ho veia abans i ara, ara m’hi fixo i abans, no.
- 441 Tenia pocs coneguts amb discapacitat, la persona que recordo abans de tenir l'accident és
- 447 a un altre conegut de la família a qui li van amputar les dos cames, aquí a Bàscara, és a l’únic que recordo, però clar, ara t’hi fixes i abans no. També és veritat que era molt més jove.
- 442 @Persona 2: Sí, jo crec que aquesta és la diferència que ara et fixes, però com en tot, quan estàs embarassada hi ha moltes panxes, cambies la percepció.
- @Persona 3: Sí, també, en el meu cas, com que jo sempre em sento directament, ja em
- 448 presento i no em veuen la cadira de rodes, llavors sí que tinc la sort i la mala sort, perquè tot té les seves dos vessants de que primer quan et veuen no tens un tracte diferencial, perquè l’altre persona tingui un perjudici de que hi hagi una cadira o no, això imagino
- 449 que t’hi pots trobar.
- Lo meu és una mica més intern, llavors és més de com tu et trobis, a tu l’altre persona no t’està encasellant en un lloc.
- Potser son casos amb punts de vista diferents, i clar, des d’aquest punt de vista sempre ho he viscut molt internament, llavors com es tracta el discapacitat, ho he dit abans, jo
- 450 començo a tenir processos de dolor, com tu deies abans que als 16 anys amb el bàsquet (dirigint-se a la persona 4), i et donen el carnet, i dius: “Ostres!”
- I em fas pensar que no he vist gaire evolució, en això.
- @Persona 4: Jo crec realment que ara som visibles. És veritat que ara et fixes molt bé,
- 451 tota la meua vida m’he fixat en persones amb discapacitat, però en temes dels mitjans de comunicació, crec que ara som visibles, per bé o per malament.
- 452 Ara no ens estranyem quan surt algú en cadira de rodes, perquè fa molta pena, i perquè ha guanyat una carrera o el que sigui, és igual.
- Però abans, quan era petit, la gent amb discapacitat era una vergonya per la família, la tenien amagada. I ara, es veu, està més normalitzat, no és una cosa que cridi tant l’atenció, encara que sortim poc...
- @Persona 3: Ara parlant d’això, m’has fet pensar en un cas, que no seria molt similar, però em ve de gust comentar-lo, és aquell corredor sud-africà, Pistorius.
- @Persona 1: Que va matar a la seva dona o a la novia.
- @Persona 3: Sí, però durant un temps tenia aquelles pròtesis que deien que el feien anar més depressa que els altres.

- 453 @Persona 4: Tenien part de raó.
- 454 @Persona 3: Sí, sí, però era un discapacitat.
- 455 @Persona 1: Però això és com si l'Usain Bolt li diuen : “es que tiene unos gemelos...”
- 456 @Persona 3: Clar, clar, això era un debat...
- 457 @Persona 1: Com Messi “Tiene un gemelo” que el final xuta i...
- 460 @Persona 4: Amb una diferència Albert, el Pistorius es podia canviar i posar-se
- 461 tecnologia nova, i nosaltres no.
- 479 @Persona 1: Però el debat també el veiem amb una noia transgènere competint...
- @Persona 3: Bueno això ja...
- @Persona 4: Aquest tal Pistorius, quan era petit era com una mena d'heroi, bueno petit,
- 462 tenia 20 anys i aquest tio sortia a la tele i jo deia: “Aquest tio, quina màquina!...”
- 463 I després resulta que es va carregar a la novia...
- 464 @Persona 1: “Corre Javi, corre Javi!”
- 465 @Persona 4: Això es lo que ens faltaba.
- 483 @Persona 3: Sí, però no et pots posar una només, aniries descompensat!
- 466 Hi ha gent que corren amb una cama i amb aquests que tenen el rebot.
- 467 @Persona 4: Sí, sí... I fan per exemple, molts salts de llargada, amb això. No cal les dues, de fet competeixen en el mateix grup el de l'atletisme per a discapacitats s'organitzen en grups per diferents competicions, i els dobles amputats i l'amputat corren en la mateixa categoria.
- 468 @Persona 3: Ah sí?
- 469 @Persona 4: Sí.
- 470 @Persona 3: Ostres.
- 471 @Moderador: Tornem, a veure... Abans hem parlat dels papers de la ficció i de les històries. Quins personatges o quines històries trobeu a faltar o us agradaria que expliquessin? Què penseu?: “Ostres, és que és molt fàcil, o no”, “Jo voldria veure aquesta història”.
- 472 @Persona 1: Jo en ficció, ja no demano ni papers principals, si no que la mare del protagonista, el pare, veí, germà, el quiosquer, o el flequer, o el que fos, fos una persona amb discapacitat.
- 473 I això, anant normalitzant-ho en cada sèrie o pel·lícula.
- 474 @Persona 4: Que sigui una cosa quotidiana.
- @Persona 1: Que vagi a comprar el pa i surti una persona que li falti el braç, venent, i que vagin a un altre lloc i el farmacèutic, sigui algú que li falti una cama o vagi en cadira de rodes o... jo que sé.
- @Persona 4: I com a mínim com deies tu abans, en percentatges, no? Un de cada deu que surtis per la tele, hauria de tenir diversitat...
- @Persona 2: Clar!
- @Persona 3: Estava pensant, en un exemple molt concret, una peli dels germans Coen em sembla que es deia "The Ladykillers".
- @Persona 4: Sí.
- @Persona 3: No és de les més bones d'ells.
- @Persona 4: No, però és a més és un remake, força cutre.
- @Persona 3: Sí, sí no és una peli extraordinària, on els protagonistes, no tenen discapacitat, però tenen el còlon irritable.

- 484 @Persona 4: Sí.
- 485 @Persona 3: I llavors, és això, al anar a comprar i que el flaquer, sigui el discapacitat, i
- 496 sigui una cosa normal. Clar, però en aquesta peli normalitzaven que el tíó estava allà fotent un atracament, fotent un túnel i li deien alguna cosa, que es posava nerviós, i havia d'anar a cagar.
- 486 I no és una discapacitat, però era la seva realitat i estava allà posada, en una peli d'aquest germans Coen. Doncs això, aquest petit exemple, s'hauria de poder fer extensible, a la resta de pelis, tant amb discapacitats com sense. Perquè tothom té les seves històries, coses i tonteries.
- 487 @Totes 1: Sí, sí!
- 488 @Persona 4: Que la meva dona no digui: "Mira, surt un amb cadira de rodes!"
- 489 @Persona 2: Riu!
- 490 @Persona 4: Que sigui normal, no? Que surti gent amb cadira de rodes, o que surti
- 499 qualsevol discapacitat.
- 491 @Persona 1: "Hi han tornat a fotre un puto cojo!"
- 492 @Totes 1: Riuen!
- 493 @Persona 1: "¡Qué pesado!"
- 494 @Moderador: Com que només n'hi ha un!
- @Persona 1: Com que només n'hi ha un que sap interpretar!
- @Persona 4: Quan hi ha un actor amb discapacitat que més o menys se'n surt a totes les pelis el foten! Ei que això també és veritat!
- @Moderador: Val! Parlem de, podríem parlar de responsabilitat dels mitjans però més o menys ha anar sortint. No sé si algú vol afegir alguna cosa.
- 502 @Persona 1: Sobretot les televisions públiques, que no han d'anar per audiència sinó que tenen una funció molt clara, per tant, s'hauria de començar apostant per aquí.
- @Persona 4: Tampoc em preocupa gaire, no la mira gaire ningú la televisió pública.
- @Moderador: Però més enllà de... si voleu fer la carta als Reis, no us limiteu.
- 503 @Persona 1: Doncs mira, és que tampoc, mira la Terribas té un fill amb discapacitat intel·lectual i té un marit amb discapacitat física. No se li pot demanar sempre a la
- 504 Terribas que sigui ella la qui parli de discapacitat, perquè també, ja ho fa de tant en
- 505 tant,...
- O en el polític, en cadira de rodes, no se li pot demanar que només es dediqui a temes socials... Carai sí és bo en economia, és bo en economia! 1:16:00
- El ministre d'economia alemany també anava en cadires de rodes, no?
- @Persona 4: Sí!
- @Persona 1: Era tetraplègic, cada dia l'havien de rexutar una mica, posar-lo recta i "¡andando!" Clar, què hem de demanar? Doncs hem de demanar que tota la televisió, o mitjans de comunicació, integrin en el discurs, això. Ara, no sé si son accessibles als platons de tele, de ràdio... Alguna vegada que he hagut d'anar a la ràdio, he hagut
- 506 d'aixecar roda, ja que tenen aquest platons...
- @Persona 2: Vas a la Seguretat Social de Girona i tampoc puges, vull dir, és terrible! (RIU) Vas a fer el tràmit perquè et donin el certificat de discapacitat i et trobes que hi ha escales, i penses: "De puta mare, baixeu!"
- I les empreses estan obligats a tenir discapacitats, i perquè hem d'obligar? Em sembla una bestiesa! El que hem de fer és normalitzar!

- 508 @Persona 4: Bueno, això és una discriminació positiva.
- 509 @Persona 2: Sí, és que és així!
- 510 @Persona 4: En cada discriminació positiva hi ha un problema al darrere. Ara em ve al cap, un cas de Figueres, que estava contenta perquè aquesta empresa pensava: “No compleixo la quota però pago la multa, o dedico una part dels meus diners a diners socials, que així, contraresta i no em penalitzen.” I un dia van venir al despatx, perquè necessitaven un advocat, i nosaltres teniem a la borsa de Mijas, un perfil de una
- 525 advocada que anava en cadira de rodes. L’excusa va ser que el despatx estava al 3er pis i no hi havia ascensor. En fi...
- 511 Vull dir que el final de discriminació positiva és una merda, però és necessària.
- 512 @Persona 2: Si justament per arribar a normalitzar.
- 513 @Persona 4: De fet jo soc funcionari per discriminació positiva, vaig entrar per les places de discapacitat.
- 514 @Persona 2: Clar, tenim les nostres vies!
- 515 @Persona 4: ¡Algo bueno tiene que ser!
- 516 @Moderador: Tornant als mitjans com veurieu, què els demanarieu...com podrien contribuir ajudar a erradicar la discriminació, el capacitisme...
- 517 @Persona 2: Els cecs, hauria de ser possible que els cecs poguessin veure el Telenotícies, adaptar, normalitzar, que tinguessis un botó en el televisor, i que et
- 527 permetés escoltar , o a la persona sorda... Tot això, no sé si existeix?
- 518 @Persona 1: Sí, si per exemple l’audiodescripció.
- 519 @Persona 4: L’altre dia, parlava amb una amiga meva, que és sorda, i em deia: “És que nosaltres només tenim les notícies amb llengua de signes.
- 520 @Persona 2: Les notícies? i la resta, què?
- 521 @Persona 4: Clar, per això dic!
- 522 @Persona 1: Bueno, llegeixen, ho poden llegir!
- @Persona 4: Sí, però és una putada, ells tenen una altra eina per comunicar-se. Més enllà d’això, una televisió ha de poder canviar aquest discurs. I que quan surti un discapacitat, no sigui, perquè ha fet una marató, sinó perquè és el ministre d’economia, o perquè és qui sigui.
- @Persona 1: Això ha de ser també, el propi col·lectiu, qui ha de fer un pas endavant! Un col·lectiu que faci coses: un del col·lectiu que estudiï periodisme, gent del col·lectiu que estudiï econòmiques, un col·lectiu que faci coses. El final...
- @Moderador: Hi ha dades que informen sobre aquest col·lectiu, són dades que indiquen que és el col·lectiu a on les persones amb discapacitat tenen menys accés té als estudis, és el col·lectiu que menys estudia, i quan passes de nivell educatiu se’n eliminen molts més.
- @Persona 1: Hi ha dues contradiccions: Una és que quan passen a la universitat, moltes persones amb discapacitat, ja no segueix. Una cosa que urgeix és que cal l’assistència personal, ja. És impecable. I la segona és que les persones que arriben a la universitat i comencen a cursar els estudis, en el món de la discapacitat, moltes vegades costa trobar feina, van fent molts estudis, hi ha gent que té dos o tres carreres, perquè no acaben de trobar feina i estudiant són uns cocos i allà, estan en un entorn que s’ho han pogut muntar bé i poden desenvolupar-se. Però en discapacitat física, que és la que nosaltres coneixem més, és l’assistència personal, no hi ha més.

528 @Persona 2: Exacte, el mínim és poder anar a estudiar i que tinguis assistència personal.

531 Que no existeix. Tu vas a la universitat...

529 @Persona 1: La UDG ara, a MIFAS, ens ha contractat un assistent personal, perquè
532 tenen un noi que està estudiant una enginyeria, i té una discapacitat d'atròfia muscular, i
533 necessita que algú li obri l'ordinador, que algú l'acompanyi al bany, que algú li obri la
534 porta, i si fuma, que no ho sé, doncs que li posi el cigarro a la boca, que si fan una
cervesa li obri la cervesa...

I la universitat ho fa com a fet extraordinari.

@Persona 2: No entra, com exemple, en el Pla de Govern, aquesta figura.

535 @Persona 4: Hi ha una llei que està aparcada des de fa molt temps, i que no arranca...

546 @Persona 2: Que fort, no?

536 @Persona 4: Que és la llei de l'assistent personal, però no hi ha manera que aquesta llei
tiri endavant, en fi.

@Persona 2: Llavors defelleixen, molts ho deixen pel camí...

@Persona 1: El problema és que hi ha gent que, sovint és la mare, poques vegades he
547 vist el pare, per no dir que no l'he vist mai, és la qui fa aquesta funció. Jo no hi he anat a
la universitat, però a la universitat hi vas a socialitzar, a passar-t'ho bé...

537 @Persona 4: Jo no hi anava a estudiar, hi anava a passar-m'ho bé!

538 @Persona 2: Riu!

539 @Persona 1: Doncs tu imagina't que hi haguessis hagut d'anar...

540 @Persona 2: Amb la mama! Els hi deu minvar tot! Però, entenc que com a mare vulguis
recolzar el teu fill, però no és la manera.

541 @Persona 1: No, no, no, no! No és la manera. Els rols no son clars. La mare ha de ser la
mare, no l'amiga. O la cuidadora.

542 @Moderador: Què poden fer els mitjans per erradicar?

543 @Persona 3: És que és complicat respondre, veig que vas insistint en preguntar-ho.
Porto una estona callat, donant-hi voltes. Ho veig difícil, perquè el final hi han persones,
parlant de discapacitat en els mitjans, com un ente però el final són les persones, i molt
persones tenen moltes limitacions. La gran majoria les tenen i no ho diu en un carnet. I
clar, aquestes persones des de casa, amb la seva capacitat d'entendre el món, i només
saben que tenen un jefe tal que els hi diuen que les quotes d'audiència han de ser tal, i el
seu sou, i sinó canvia de pis, i m'aniré de vacances aquí, és molt difícil conscienciar a
aquest nivell.

@Persona 1: Abans tu ho deies (dirigint-se a la persona 3), de la pell fina i tal, clar, amb
humor, no dic de tornar a fer acudits de *gangosos*, perquè aquesta és una etapa superada,
però sí que és veritat que ens hem tornat tant blanc amb l'humor, òstia, fer una mica de
broma, ja ho fem entre nosaltres, i a vegades, ens passem també. Ja sé que algú de fora et
pot dir: "Com et passes, no?"

@Persona 2: A mi m'ho han arribat a dir!

@Persona 3: Pots dir de tot, en cercles molt petits, i a mesura que el cercle es va fent
gran cada vegada ets més blanc, i clar, quan ja ets un mitjà de comunicació ja ets quasi
transparent, parles d'una manera!

@Persona 1: Jo no veig a la ràdio els del programa de La competència fent humor, o Els
Òscars, fent humor d'una persona en discapacitat. I mira que es podria fer, dins d'un
límit, i si a vegades traspasses el límit, bueno, l'humor també és això.

- 548 @Persona 4: L'humor no ha de tenir límits, no és una cadena...
- 549 @Persona 1: Sí, però fer acudits gangosos, no. Quan sortia l'Arévalo fent de...
- 550 @Persona 4: Uish, sí, sí, patètic! Però l'humor no ha de tenir límits! Tu vas a escoltar
- 557 l'humor que tu vols. El problema ve quan t'l'imposen aquest humor. Igual que passava amb el dels gangosos. Però si tu no vols sentir a un tio despotrican sobre un tema... no hi vagis.
- 551 @Persona 1: Recordeu el cas de l'acudit de la mamada d'un nano amb síndrome de down i una nana, i el van denunciar i va haver d'anar a judici.
- 552 @Persona 2: Perquè fereixen sensibilitats.
- 553 @Persona 3: Ara tenim la pell molt fina. Hi havia un humorista americà, ara no recordo el nom, que va fer una peli i no li van dir res. Li vaig veure un vídeo per YouTube, i vaig
- 558 trobar que era fabulós. Deia: "Voleu arreglar les al·lèrgies? Doncs deixeu de curar-les! I quan tingui al·lèrgia deixem que es mori!"
- 554 @Persona 1: Darwin! Darwin!
- @Persona 4: Els americans que tenen aquest doble rasero, doble moral, no?
- 560 @Persona 3: Sí, molt, molt i molt!
- @Persona 4: Són molt puritants, i a vegades són molt bèsties. Jo recordo, no en recordo l'autor, però recordo l'acudit gràfic a on sortia un nano jove, amb pinta de soldat nazi i
- 561 un altre li preguntava: "¿Donde está mi madre?" i el soldat li assenyalava una columna de fum! Vull dir amb això, que aquest acudit és súper bèstia, però també té la seva part reivindicativa.
- 562 Quan el llegeixes no penses: "en denunciaré a l'autor!". Realment és molt cínic.
- @Persona 3: Sí però això vol visibilitzar, encara que tinguis la pell molt fina, això ha
- 563 passat.
- 564 Doncs partint d'aquest punt, ho estem visibilitzant. I quan es visibilitza ens ajuda a normalitzar-ho.
- 565 @Persona 1: Sí, però a través de l'humor podria ser una bona manera de visibilitzar i normalitzar a través dels mitjans de comunicació.
- @Persona 3: Sí amb humor i un bon equip d'advocats.
- @Persona 2: Sí clar, se't tirarien al damunt.
- @Persona 1: Cal començar pel propi col·lectiu, ens cal fer autocrítica en moltes coses.
- 566 @Moderador: Han sortit molts temes, ens hem passat una mica de l'hora, tot el que penseu que no heu dit, o que trobeu a faltar, tenim més estona. Si algú s'ha quedat amb
- 567 alguna cosa, amb alguna espineta, ara és l'hora.
- 568 Moltes gràcies per participar, ha sigut molt diferent del què em pensava.
- 569 @Totes 1: Riuen!
- 570 @Persona 2: Cap a millor, o?
- @Moderador: Sí, si a millor.
- 571 @Persona 1: Jo l'únic, que per l'estudi que faràs a Barcelona i a... seran més de 4?
- 572 @Moderador: Sí.
- @Persona 1: Doncs o retalles temes o cal que marquis tempos. Perquè van sortint coses, i tu dius, jo dic, l'altre diu... o talles temes o fliparàs. Emporta't sopar!
- Potser com el final de Joc de Cartes, si els fas o se'ls hi envia abans unes preguntes, alguna cosa ràpida, tipus test. I comentar-ho: "Tu en aquesta pregunta has dit això.."

- 574 @Persona 3: Guionitzar-ho, una miqueta, et pot ajudar que sigui tot més ràpid. Ei jo
estic molt a gust, eh! Aquí xerrant..
- 575 @Totes 1: Sí, si!!!!
- 576 @Persona 3: Ens hi podem estar dues hores!
- 577 @Persona 1: T'ho diem per tu, perquè si són molta gent...
- 578 @Persona 2: Si no t'emportes a la Terribas com a moderadora.
- 579 @Moderador: Doncs això, deixem de gravar i moltes gràcies!
- 580 @Totes 1: Aplaudeixen.